

Posudek vedoucí diplomové práce Šarloty Socháňové *Charakteristické čerty a témy současnej kolumbijskej literárnej tvorby. Drogové násilie a osobná skúsenosť*

Šarlota Socháňová si pro svou diplomovou práci zvolila téma, které není v českém prostředí příliš známé a zpracované, byť v posledních letech s k nám současná kolumbijská literatura postupně dostává prostřednictvím překladů.

Autorka poukazuje na specifičnost historického kontextu moderní Kolumbie; země se bohužel po většinu 20. století potýkala s různými druhy násilí, většinou spojeným s obchodem s drogami a korupčním prostředím. Š. Socháňová vybírá období 80. a 90. let 20. století, kdy drogové násilí dosáhlo vrcholu. To se samozřejmě muselo nutně odrazit i v literární tvorbě. Spisovatelé reflektují vlastní traumatické zážitky, případně tematizují příběhy jiných. Násilí se však každopádně stává ne něčím vzdáleným, ne pouhým tématem, nýbrž osobní zkušeností a prožitkem, který je nutné nějak zpracovat a vyrovnat se s ním. Autorka si volí korpus několika románů, na nichž chce tuto linii kolumbijské literatury analyzovat a hledat její rysy.

Z výše uvedeného vyplývá, že literární téma zde úzce souvisí s děním politickým a společenským. Šarlota Socháňová se však dokázala v diplomové práci soustředit na oblast literární a historický kontext uvádí stručně, přesto výstižně. Tak, aby bylo zřejmé, jak zkoumaná literární díla ovlivňuje. Diplomová práce se tedy zdařile zaměřuje na zvolený korpus, do nějž jsou promítány osudy spisovatelů i celé země.

Autorka se nejprve věnuje dílu Gabriela Garcíi Márqueze *Zpráva o jednom únosu*, který se od následně analyzovaných děl v mnohém liší, ale přesto je jeho přítomnost v práci dobře odůvodněná. García Márquez zprostředkuje skutečný příběh únosu deseti Kolumbijců v roce 1190; strávili v zajetí několik měsíců. García Márquez se rozhodl téma zpracovat na žádost jedné z unesených a dává tak obětem hlas. Pracuje stylem, který má blízko k žurnalistice, a proto se hovoří se o tzv. nefiktivním románu. Autorka práce poukazuje na fakt, že kniha měla mobilizovat společnost, vést ji k uvědomění si tragické situace, bojovat proti zapomínání.

Paměť a zapomínání je i tématem díla *El olvido que seremos* Héctora Abada Faciolinceho. Autorka mapuje genezi románu – vypráví o vraždě autorova otce – i jeho dopad a trefně poukazuje na klíčové momenty, např. na explicitní autobiografičnost.

Také u Juana Gabriela Vásqueze a jeho román *El ruido de las cosas al caer* se osobní prožitek ukazuje jako zásadní. Šarlota Socháňová si všímá strachu jako určujícího pocitu celé jedné kolumbijské generace. Literatura se pak jeví nejen jako umělecké ztvárnění, ale také jako určitá terapie.

Čtvrtým autorem je Tomás González a jeho román *La luz difícil*. Román již nepojednává přímo o drogovém násilí, kartelech či P. Escobarovi, ale i zde nacházíme silnou autobiografičnost a téma utrpení. Také kniha *Reputaciones* Juana Gabriela Vásqueze už překračuje hranice literatury o drogovém násilí, ovšem zůstává téma minulosti a vzpomínek.

Šarlota Socháňová ukazuje, že drogové násilí a jím poznamenaná minulost zůstává důležitou složkou kolumbijské literatury, byť to rozhodně není poloha jediná.

Autorka píše kultivovaným jazykem, dobře formuluje teze a závěry, prokazuje zvládnutou práci se sekundární literaturou a schopnost číst s porozuměním. Jednotlivé

analýzy jsou dobře zpracované, byť někdy zůstávají u popisu a bylo by možné jít více do hloubky – např. při rozboru postav.

Zaujetí tématem dokládá i přiložený dotazník, který si nečiní nároky na statistickou průkaznost, ale spíše chce zprostředkovat zkušenost a názory deseti Kolumbijců.

Diplomová práce Šarloty Socháňové zcela splňuje nároky kladené na diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

11. 6. 2019

Mgr. Dora Poláková, Ph. D.